

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

SKANDINAVISK VAPENRULLA

PUBLICERINGSPRINCIPER

1. Utgivarna vill med Skandinavisk Vapenrulla skapa ett forum för registrering och offentliggörande av såväl nyantagna som hävdvunna släktvapen tillhörande personer eller släkter bosatta i eller härstammande från de nordiska länderna.

Dessutom syftar Skandinavisk Vapenrulla till att öka intresset för heraldik och heraldisk konst, stimulera till släktforskning och stärka nordisk samhörighetskänsla.

*

2. Publicering av ett vapen skall grundas på data meddelade i ett av utgivarna fastställt och av uppgiftslämnaren ifyllt och beedigt formulär.

*

3. Utgivarna garanterar med publiceringen ingen rättsverkan i form av prioritet, exklusiv vapenrätt eller annat slag av rättsligt skydd för föregiven vapeninnehavare.

Publiceringen innebär endast ett datum för offentliggörandet av att en person enligt egen uppgift de facto bär visst vapen.

*

4. Utgivarna ansvarar icke för de meddelade uppgifternas riktighet i vidare mån än vad de kunnat kontrollera i tillgängliga källor. Uppenbara felaktigheter publiceras således ej, och i tveksamma fall tillämpas stor restriktivitet.

*

5. Ej heller publiceras:

a. nyantaget släktvapen som är identiskt med eller till förväxlingsbarhet snarlikt vapen, vartill annan person eller släkt enligt utgivarnas bedömande har bättre rätt.

b. vapen som strider mot gällande lag och förordning eller mot allmänt vedertagna heraldiska regler.

SKÖLD: Delad i silver, vari två i bjälke ställda blå sjöblad, och blått, vari ett musselskal av silver.

På hjälmen ett blått hjälmtäcke fodrat med silver och med hjälmbindel av silver och blått.

HJÄLMPRYDNAD: En papegoja av silver med blå beväpning.

VALSPRÅK: *Sola salus servire*

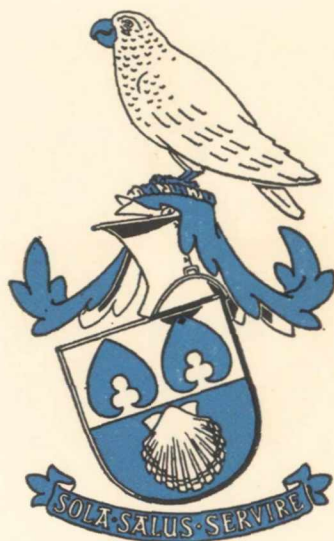
Vapnet är år 1950 antaget av uppgiftslämnaren, direktör Stig Svante Siöstedt, Alingsås, för sig och sin familj.

Släkten Siöstedt är känd i Västergötland sedan 1600-talet och är införd i Svenska släktkalendern av år 1936.

Vapnet är tidigare publicerat i Arvid Berghmans Borgerlig Vapenrulla, 1950.

Sjöbladen och pilgrimsmusslan syftar på tidigare släktmedlemmars kontakt med havet.

Hjälmprydnaden — papegojan — (hemförd från Gambiaflodens i Afrika stränder) var det sista "levande" minnet av uppgiftslämnarens fader, sjökaptan Hjalmar Siöstedt, vilken omkom under det första världskriget.

SIÖSTEDT

SVR-17-63

SKÖLD: I svart fält en uppdragen torrstam av guld.

På hjälmen ett svart hjälmtäcke fodrat med guld och med hjälmbindel av guld och svart.

HJÄLMPRYDNAD: Två vingar av silver.

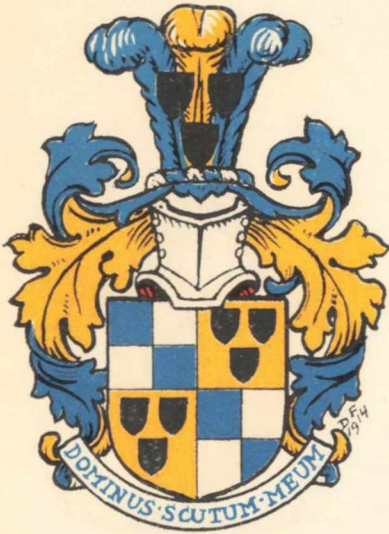
Släktens tidigaste kände medlem var ryttaren Lars Malm från Skegrie i Skåne, född omkring år 1770. Hans sons sons son tog namnet Gilderstam.

Vapnet är år 1961 antaget av dennes son, uppgiftslämnaren, byrå-assistenten Bertil Gilderstam, Kristianstad, för sig och sina avkomlingar.

GILDERSTAM

SVR-18-63

FRIEFELDT

SVR-19-63

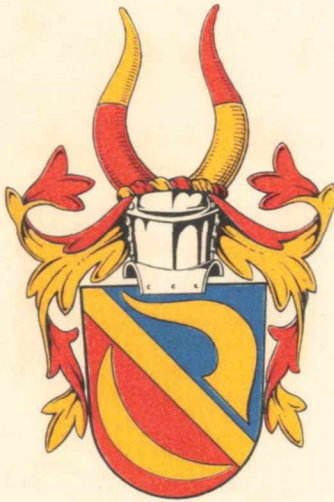
SKÖLD: Kvadrerad. Första och fjärde fältet kvadrerat i blått och silver. Andra och tredje fältet av guld vari tre svarta sköldar, två över en ställda.

På hjälmen ett blått hjälmtäcke fodrat med guld och med hjälmbindel av guld och blått.

HJÄLMPRYDNAD: Tre strutsplymer — blå, guld, blå — belagda med tre svarta sköldar, två över en.

VALSPRÅK: *Dominus scutum meum*

Vapnet är år 1914 antaget av uppgiftslämnaren, konstnären och heraldikern David Friefeldt, Stockholm. Släkten stammar från ryttmästaren Jöns Gudmundsson Friefeldt, som år 1658 erhöi ett kronohemman i Hällerums socken i Västergötland med säterifrihet av Karl X Gustaf för längeliga gjorda krigstjänster och meriter. Hans sonson var premiärlöjtnanten vid Enkedrottningens lifregemente till häst år 1719, Bryngel Friefeldt, född 1691 i Västergötland. Han står omnämnd i Adam Lewenhaupts bok om Karl XII:s officerare.

OHLIN

SVR-20-63

SKÖLD: Styckad i blått och rött av en kavle, som åtföljes ovan av ett horn och nedan av en avtagande måne, allt av guld.

På hjälmen ett rött hjälmtäcke fodrat med guld och med hjälmbindel av guld och rött.

HJÄLMPRYDNAD: Två horn varav dexter är delat i guld och rött och sinister i rött och guld.

Släkten lär ha sitt ursprung i Sydtyskland och hette där von Rothz. Niels Rothz inkom till Skåne från Danmark i slutet av 1700-talet. Hans sons sons son, Olof Jönsson Rothz (1869—1942), antog namnet Norrman. Han är fader till uppgiftslämnaren, kamrer Bengt Ohlin, Smålands Burseryd, som fått sitt namn genom adoption. Vapnet är en rekonstruktion av ett som uppgiftslämnarens farfar, Jöns Jönsson Rothz (1823—1884) använt och föres med här angivna utformning av uppgiftslämnaren och hans avkomlingar.

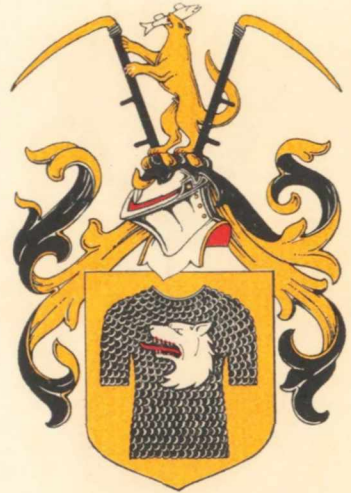
SKÖLD: I ett fält av guld en svart ringbrynja belagd med ett avslitet ulvhuvud av silver.

På hjälmen ett svart hjälmtäcke fodrat med guld och med hjämbindel av guld och svart.

HJÄLMPRYDNAD: Mellan två utåtvända svarta liar med blad av guld en upprest utter av guld hållande i munnen en fisk av silver.

Släkten är från Västergötland. Uppgifter om densamma har publicerats i Svenska släktkalendern 1962.

Vapnet är år 1959 antaget av uppgiftslämnaren, läroverksadjunkt Karl Gustaf Brynnel, Nacka. Rätten att föra vapnet följer släktnamnet, vars innebörd illustreras av sköldemärket. Liarna återgår på en släkttradition, förknippad med vapntagarens farfars farfar, och uttern redovisar en härstamning på mödernet från Per Månsson Utter (1566—1623); om dennes vapen se Personhistorisk tidskrift 1960.

BRYNNEL

SVR-21-63

SKÖLD: I fält av silver en svart korp med beväpning av guld och däröver en medelst en molnskura bildad (upphöjd) svart ginstam.

På hjälmen ett svart hjälmtäcke fodrat med silver och med hjämbindel av silver och svart.

HJÄLMPRYDNAD: En ek av silver med ollon av guld.

VALSPRÅK: *Post tenebras lux*

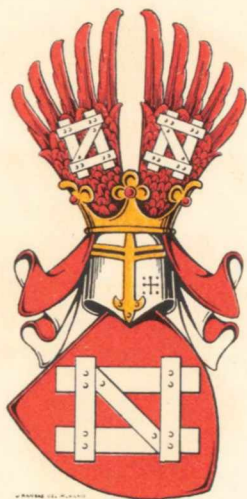
Enligt intyg av den 6 nov. 1943 har Riksheraldikerämbetet granskat vapnet, då med något annorlunda utformning — ginstammen var delad av molnskuran i silver och blått. Nuvarande form föres sedan 1950. Släkten är en gren av den s.k. Baldringsläkten, vars stamfader är frälsebonden Nils Andersson (1724—1798) i Baldringe, Herrestads h:d i Skåne. Släktens fäderneanor koncentrerar sig till denna by och kan ledas tillbaka ytterligare ett par generationer. Namnskick m.m. tyder på samband med de bönder, som bodde i byn vid medeltidens slut, och som finns namngivna i Palteboken och Lunde stifts landebog. Släktens medlemmar fram till 1900-talets början har uteslutande tillhört bondeståndet. Vapnet får föras av alla med namnet Raneke, däribland uppgiftslämnaren, reklamchef Jan Raneke, Lomma, och som i manslinjen härstammar från grosshandlaren Olof Persson, sonsons sonson till ovanstående och efter differentiering av övriga inom storsläkten. Vapnet är talande och anknyter liksom släktnamnet till marknamn på släktens ursprungliga boplats. Ran- (raffn-) gammalskånska namnet på korpen.

Litteratur: A. Berghman, Borgerlig Vapenrulla, Sthlm 1950. Stamtafva öfver Baldringsläkten, Genealogiska Föreningens arkiv.

RANEKE

SVR-22-63

HAXTHAUSEN

SVR-23-63

SKJOLD: I rødt felt en skråtstillet vognfjæl af sølv.

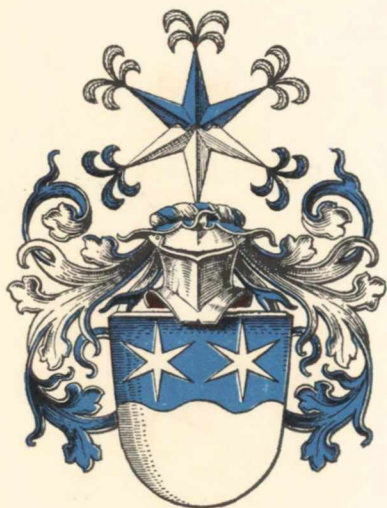
På hjelmen et rødt hjelmklæde foret med sølv, vulst af sølv og rødt eller hjelmkrone.

HJELMTEGN: To røde vinger hver belagt med skjoldmærket.

Slægten Haxthausen er westfalisk uradel, kendt fra slutningen af 1200-tallet som en af stifter Paderborns førende familier. Navnet er sikkert oprindelig et stednavn analogt med det på egnen forekommende Haxter Wald. Det er dokumentarisk gennem Albertus de Haxtehusen famulus fra 1340. Slægten formodes at være en gren af slægten von Flechten, kendt i Paderborn siden 1173, idet denne slægt førte et talende våben, en vognfjæl (ty. Wagenflechte), det samme som slægten Haxthausen. Traditionen om at vognfjæle anvendt som stormspange i et angreb under feltråbet "Hack dat Hus um" skulle have givet anledning til skjoldmærket og navnet kan kun føres tilbage til 1784 og savner historisk grundlag. Skjoldmærket har også tolkts som runetegnet "Hag".

I 1400-tallet deltes slægten i to linier: Appenburg og Thienhausen. Af den sidstnævnte kom flere medlemmer til Danmark i 1600-tallet. En nu uddød gren optoges i dansk grevstand i 1736, to andre grene naturaliseredes som ubetitlet dansk adel i 1880'erne. Af Appenburg-linien fik Maximilian Wilhelm i 1776 dansk naturalisation som baron af Haxthausen. Han nedstammede i 14. led fra slægtens tidligst kendte mand (Johan omkr. 1280) og er farfars farfars far til kaptajn Otto Heinrich Maximilian baron Haxthausen, Vordingborg, der har foranlediget denne præsentation. Begge linier blomstrer fortsat i Tyskland og Danmark foruden i Nord- og Sydamerika. Godserne Appenburg og Thienhausen er stadig i slægtens eje.

Litteratur: O. H. Møller, Kurze hist. genealog. Tabelle . . . von der . . . Geschlecht derer von Haxthausen, Slesvig 1784. Danmarks Adels Årbog 1945. Münchener Kalender 1926. B. Koerner, Handbuch der Heraldik, Görlitz 1920—1923.

AHNHEM

SVR-24-63

SKÖLD: Av en vågskura delad i blått och silver med två i bjälke ställda sexuddiga stjärnor av silver i det blå fältet.

På hjälmen ett blått hjälmtäcke fodrat med silver och med hjälmbindel av silver och blått.

HJÄLMPRYDNAD: En sexuddig stjärna av en vågskura delad i blått och silver och med de fem översta uddarna besatta med vardera fyra tuppfjädrar av motsatta tinkturer.

Vapnet är år 1935 antaget av uppgiftslämnaren, advokat Percival (Percy) Ahnhem, Stockholm, för sig och sina avkomlingar samt samma år registrerat av Riksheraldikerämbetet (21.9 —35). Släkten hette tidigare Winkvist och har sitt ursprung i Lyckeby i Blekinge där släktmedlemmar ägnade sig åt fiske och sjöfart. Släktgrenar finns även i Amerika.

Vapnet är tidigare publicerat i Arvid Berghmans Borgerlig vapenrulla och i densammes Svenska borgerliga släktvapen.

SKÖLD: I fält av guld två i bjälke ställda svarta korpar med röd beväpning över en svart stam, beströdd med lindblad av guld.

På hjälmen ett svart hjälmtäcke, fodrat med guld och med hjämbindel av guld och svart.

HJÄLMPRYDNAD: Ett uppskjutande spjut av guld mellan två svarta vingar beströdda med lindblad av guld.

VALSPRÅK: *Redbarhet*

Släkten är såsom ursprungligen självägande bondesläkt känd sedan mitten av 1600-talet, och för sannolikt mycket tidigt sin härstamning till Onslunda församling i Kristianstads län och trakten däromkring. Dess tidigaste med säkerhet kände medlem var nämndemannen Nils Bengtsson i Listarum (omkring åren 1650—1711), vars sons sons sons sonson, Nils Hansson i Onslunda, år 1868 antog släktnamnet Hedlund och vars avkomlingar med detta släktnamn har rätt att föra vapnet.

Uppgiftslämnare är dennes sonson, distriktschefen Hugo Hedlund, Malmö. Vapnet anknyter genom sin symbolik till sockennamnet Onslunda (Odins lund).

REDBARHET
HEDLUND

SVR-25-63

SKÖLD: Delad i blått och gråverk, i övre fältet två i bjälke ställda falkbjällror av silver.

På hjälmen ett blått hjälmtäcke fodrat med silver och med hjämbindel av silver och blått.

HJÄLMPRYDNAD: Två hjorthorn av silver och mellan dem en uppstigande, blå jakthund med röd beväpning.

VALSPRÅK: *Facere aut mori*

Vapnet är 1962 antaget av uppgiftslämnaren, översten Thorvald Lindquist, Malmö, för sig och sina efterkommande. Vapenbilden syftar på det omfattande intresse denna landskronasläkts senaste fyra generationer ägnat natur och naturskydd, hästar, hundar och djurskydd.

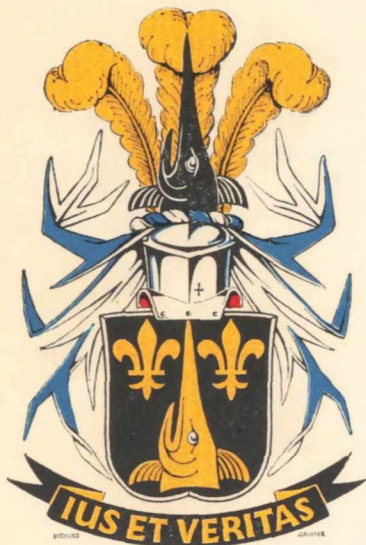
Intresset för detta sammanhänger intimt med jakt, som rätt utövad syftar till att bevara balansen i naturen. Falkjakten och jakten med drivande hundar är jaktformer, som direkt anknyter till naturens eget urvalssätt. De representerar båda gammal jaktkultur. Falkbjällrorerna symboliserar falkjakten, gråverket det allmänna jaktintresset. Hjorthornen med den franska Saintongeois-hunden syftar på hjortjakt med drivande hundar.

Devisen antyder förgängelsen, erinrar om jordelivets korthet och manar till handling.

LINDQUIST

SVR-26-63

RAMBE

SVR-27-63

SKÖLD: I svart fält ett stolpvis ställt svärdfiskhuvud, i sköldhuvudet åtföljt av två liljor, allt av guld.

På hjälmen ett blått hjälmtäcke fodrat med silver och med hjämbindel av silver och blått.

HJÄLMPRYDNAD: Ett uppstigande, svart svärdfiskhuvud framför tre strutsplymer av guld.

VALSPRÅK: *Ius et Veritas*

Vapnet är år 1954 antaget av uppgiftslämnaren, pol.mag. Swen Rambe, Lund, för sig och övriga med samma namn härstammande från vet.med.d:r Lars E. Rambe (1889—1947) och hans 2:a hustru, Thyra C. F. Heyden.

Släkten Rambe är en gren av den gamla, sydsvenska s.k. Måsa-gårdssläkten från Mossby nr 10 i V. Nöbbelövs s:n, Ljunits h:d, vars tidigaste kände medlem är rusthållaren Märten Olufsson (1673—c:a 1735).

Vapnet är talande; svärdfisken är "rambeväpnad". Namnets betydelse härledes eg. från eng. "ram" (=bagge), vilken dock ej var känd vid vapnets antagande. Hjälmtäckets tinkturer och valspråket återgår till ett av ovannämnde Lars E. Rambe fört frimurarvapen.

Vapnet är tidigare publicerat i *The Armorial*, Edinburgh 1962, III:2. p.115.

Litteratur: Stamtavla för släkten Rambe, av S. Rambe, Lund 1961 (otryckt), deponerad i Genealogiska Föreningens samlingar och omnämnd i *Släkt och Hävd*. 1962 Nr 2, s 138.

SEVELIUS

SVR-28-63

SKÖLD: I fält av guld en spjutspets mellan tvenne motvända sabelklingor, allt i blått, uppskjutande från en medelst en bägskura bildad röd stam.

På hjälmen ett hjälmtäcke klivet i blått och rött och fodrat med guld samt med hjämbindel av guld, blått, guld, rött, guld och blått.

HJÄLMPRYDNAD: En uppskjutande blå spjutspets mellan två vingar av guld.

Vapnet förekommer som sigill på arkiverade handlingar från slutet av 1600-talet och fördes då av v. häradsdomaren kronobefallningsmannen i Onsjö, Harjagers och Rönnebergs härader Bertill Larsson Sevelius, boende i Hufvudstorp. Han utnämndes till kronobefallningsman den 27/1 år 1683 (enligt öppet brev, utfärdat av generalguvernör Rutger von Ascheberg, daterat Stockholm).

Uppgiftslämnare är hans sons sons sons sons son, disponenten Sven-Eric Sevelius, Malmö. Rätt att föra vapnet har dessutom uppgiftslämnarens broder, chefveterinären Fritz Sevelius i Hälsingborg, med familj.

Släkten härstammar med största sannolikhet från socknen Sevel på Jylland i Danmark, där stamfadern Bertel Lauridsen nämnes som kyrkoherde från år 1603 och avled som prost år 1636 (Samlinger til Jydsk Historie og Typografi). Han kan vara identisk med en Bartholomeus Laurentii, som blev student i Rostock år 1572. Bertel Lauridsens tre söner, Lars, Nils och Christian, skrev sig med namnet Bertelsen Sevelius.

SKJOLD: Kløvet i sølv, hvori et sort anker, og blå, hvori tre seksoddede stjerner af guld, én, to.

På hjelmen et blått hjelmklæde foret med sølv.

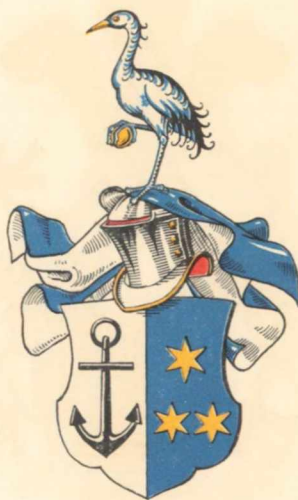
HJELMTEGN: En vagtsom trane (naturligt farvet eller sølv), dvs. en trane med en sten i den ene klo.

Slægtens første kendte mand er Johannes (Johann) von Achen, som i 1568 var protestantisk præst, kanske stedets første, i Brügger i Holsten, 10–20 km syd for Kiel. Han må være født o. 1530, og er død efter 1590.

Slægtens første medlem i Danmark var Jürgen von Achen, født i Kiel 1666, død i Ærøskøbing 1700.

Det ældste bevarede eksempel på brug af våbenet er i et laksegl 1783, tilhørende Henrik Michael Achen. Han var født 1744 eller 1745 og døde 1798. Hans fader var guldsmed Henrik von Achen, født i Ærøskøbing 1699, død 1751, og da også dennes efterkommere af et tidligere ægteskab førte våbenet, går dette formodentlig tilbage i hvert fald til de to grenes fælles stamfader, guldsmeden. Af våbenets udseende at dømme er det imidlertid næppe skabt i Danmark i begyndelsen af 1700-tallet, og måske går det derfor endnu længere tilbage.

Disse oplysninger (og teorien) stammer fra Sven Tito Achen, København, guldsmed Henrik von Achens sønnesøns sønnesøns sønnesøn i 2. ægteskab. De genealogiske dokumentationer er foretaget af Erik Achen, guldsmedens sønnesøns sønnesøns søn i 3. ægteskab.

ACHEN

SVR-29-63

SKÖLD: I blått fält en trearmad ljusstake med ljus av silver och med lågor formade som sexuddiga stjärnor av guld.

På hjälmen ett blått hjälmtycke fodrat med silver och guld och med hjämbindel av silver, blått, guld, blått, silver och blått.

HJÄLMPRYDNAD: Ett uppstigande lejon av guld med röd beväpning, i tassarna hållande en trearmad ljusstake med ljus av silver och med lågor formade som sexuddiga stjärnor av guld.

Vapnet, som anknyter till släktnamnet, är i viss mån talande och är antaget år 1953 av uppgiftslämnaren, direktören Ejde Glimne, Halmstad, för sig och sina avkomlingar bärande namnet Glimne. Slakten härstammar från Västergötland.

Sköldemärket användes även i stiliserad form som firmaemblem för Glimne Annonsbyrå AB, Halmstad, och är som sådant registrerat hos Kgl. Patent- o. Registreringsverket.

GLIMNE

SVR-30-63

HEDELIN

SVR-31-63

SKÖLD: I fält av guld en svart spets belagd med en kyrkklocka av guld och ovan åtföljd av två svarta S:t Georgskors.

På hjälmen ett svart hjälmtäcke fodrat med guld och med hjälmbindel av guld och svart.

HJÄLMPRYDNAD: En svart spets krönt med ett S:t Georgskors av samma tinktur.

Västgötasläkt. Den förste bäraren av namnet var organisten och klockaren Nils Hedelin, född i Hedared (därav namnet) år 1728. Denne hade två söner och två sonsöner, som alla var organister. Vapnet, som är antaget år 1963, får föras av avkomlingar till ovanstående Nils Hedelin och som bär släktnamnet, däribland uppgiftslämnaren kapten Elof Hedelin, Göteborg.

Vapnet anspelar på stamorten Hedared med dess främsta byggnadsminne, stavkyrkan med dess gavelsilhuett, och tidigare generationers verksamhet.

FALK

SVR-32-63

SKÖLD: I blått fält en falkklock av guld och däröver en ginstam bestående av en störtad upptryckt spets av silver.

På hjälmen ett blått hjälmtäcke fodrat med silver och med hjälmbindel av silver och blått.

HJÄLMPRYDNAD: En krona på ringen besatt med fyra liljor (tre synliga), vardera omgiven av ett vingpar, allt av guld.

Vapnet är år 1963 antaget av huvudmannen för släkten Falk från Motala, grosshandlare Sven Falk, Malmö, för sig och sina avkomlingar, däribland uppgiftslämnaren, jur.stud. Larserik Falk, Malmö.

Släktens tidigaste kände medlem är Anders Abelson, som år 1620 bosatte sig i Motala. Hans sonson fick år 1683 privilegium på en kniphammare i Motala ström, i vilket familjeföretag i dag tionde generationen är verksam.

Anders Abelson anses vara son eller syskonbarn till den krigsöverste Bengt Falck, som år 1600 halshöggs i Linköping och som i sin tur var son till den kände biskop Erik i Linköping (1479—1569), son till frälsemannen Johan Falk, vars far lär ha fötts i den danske frälsemannen Jens Eskelens Falcks till Wallö första äktenskap med Margareta Holgersdotter Krognos.

Vapenkompositionen bygger på medeltidssläkten Falcks till Wallö gaffelstyckade sköld.

HERALDISKA FÖRLAGET
Per Weijersgatan 10, Malmö C

Kr. 7.—